

ОРЛИН КРУМОВ
ШЕСТИМА В ЕДНА ЛОДКА
БЕЗ ДА СЕ БРОИ КОРМЧИЯТА

chitanka.info

Раз-два, раз-два... Греблата равномерно се вдигат и потапят, раз-два и лодката помръдва сантиметър напред. Покрай нас десетки лодки се плъзгат надолу по реката, набират скорост, още малко и ще литнат. За миг се мяркат лицата на хората — ухилени и самодоволни, захвърлили греблата, някои дори са потопили босите си ходила във водата. Гледат си кефа, с други думи.

— Тези са за оплакване — подвижна кормчията и извади компас. — Сбъркали са посоката. А на нас ни е лесно — след километър реката ще стане по-широка, по-бавна... Ще гребете леко, радостно, може да остане и време за хапване.

Все това обещава. Само че след всеки километър реката става все по-тясна и по-бърза, водата стремглаво се носи насреща ни, беснее, шиба и тресе лодката.

— Колко километра още? — пита един от нас. — Животът ми се изниза в броене...

— Май сме се заблудили — обади се някакъв мъж с очила. — Тук е пълно с водовъртежи...

Кормчията небрежно го погледна и отрони през зъби:

— Глупости! Компасът показва, че плуваме накъдето трябва, хайде, натиснете греблата! Раз-два!

Да, ама някои от греблата са изпочупени, други изгубени. Гребем, кой с каквото му падне.

— Да купим нови весла? — надаваме вопъл.

— Да купим, ама няма пари — намръщи се кормчията. — Похарчихме ги.

— За какво?

— За общото благо. Купихме свирка за мен и ярки бои... Сега лодката изглежда по-ефектна...

И си я караме постарому — гребем кой с каквото му падне. Ден и нощ се люшкаме между скални ръбове и водовъртежи.

— Абе, момчета — викна един ден онзи с очилата. — Що не обърнем лодката преди да сме се разбили?

Кормчията обаче се запъна. Толкова време сме били плавали в тази посока, какво щял да си помисли светът, ако я сменим? Пет пари не даваме за света, заявихме, искаме и ние да заживеем като хората. Затова ще сменим посоката.

— Само през трупа ми! — не отстъпи онзи. — Ще продължим по избрания път, каквото и да ни струва това!

— Ще ти струва една баня — рекохме и го изхвърлихме през борда.

— Вече е все едно накъде ще тръгнете. За всичко съм се погрижил... Погледнете в краката си, глупаци!

Погледнахме в краката си, а там нищо особено.

Само дето лодката е пробита.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.